

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 5 Decembrie s. v.

Din zi în zi în Sârbia situațiunea tot mai mult se complică.

Nu ne-am înșelat deloc dar', când înainte de asta cu șapte săptămâni scrieam de lucruri înecurate în Sârbia. Nu ne-am înșelat nici când ne-am exprimat, că regele Milan prin divorț n'a deslegat nodul gordian, ci l'a mai înecurat.

Nu se mai îndoesce nimenea, că actul divorțului între Milan și Natalia n'a fost decât o bucată de politică externă sârbească. Și earăși anevoc se va afla om nepreocupat, cu ori-și-cât de mărginite vederi politice, care se nu recunoască, că regele Sârbiei a ales rău, când a ales spargerea familiei sale drept o demonstrațiune politică.

Bine, că presa maghiară și maghiaroană s'a pronunțat favorabil pentru acea demonstrațiune. Întrebarea este însă, dacă poporul sârbesc este de acord cu acea presă și a aprobat și el demonstrațiunea regelui seu.

Cestiunea divorțului încă nu se poate considera ca definitiv deslegată. Cu toate acestea și intru-cât s'a deslegat și mai ales modul cum s'a deslegat, trebuie că a făcut impresiune rea în regatul sârbesc. Dovada cea mai sigură, că impresiunea a trebuit să fie rea, o dă însuși regele.

El n'a scăpat-o din vedere. Mai mult. El a băgat de seamă, că impresiunea, în urma celor întâmplate când cu divorțul dintre dînsul și regina, trebuie ștersă cu ceva, dacă e se nu aibă urmări neplăcute.

Dar' cu ce se se șteargă?

Și în privința aceasta nu se mai poate îndoi nimenea.

Regele a ales un mijloc, putem dice cel mai important mijloc, ca se șteargă impresiunea rea din țeara sa.

Alegerea însă dovedește perplexitatea cea mare a regelui. Trebuie că a băgat de seamă, că se tractează de a fi sau a nu mai fi. Trebuie. Pentru-că astfel n'ar fi pus mâna pe cea mai mare carte de joc ce avea încă în mână, pe constituțiunea țerei, ca se o supună re-visuirii.

A pus mult în joc, ca mult să se câștige, fiindcă de mult avea lipsă să câștige.

Și a câștigat?

Ori-și-cât de cuminte s'ar părea, că a fost alegerea, ni se pare, că câștigul nu este de asemnat cu risicul. La joc istețimea minții nu ajunge ca să facă treabă. Trebuie omul să aibă și nițel noroc.

Regelui Milan însă în timpul din urmă norocul pare-că a început să-l lipsească.

Nu de câștig poate fi dar' vorba, ci de pierdere.

Pentru-că în comisiunea, care a compus proiectul de revisuire a constituțiunii, regele s'a desbrăcat de cele mai multe drepturi, care până aci le avea coroana la dispozițiunea ei. Regatul Sârbiei, dacă se va primi proiectul nemodificat, se va pute dice, că este o republică cu un rege în frunte. Și cu toate acestea poporul sârbesc nu se arată dispus să-l mulțumească.

Din contră după două apeluri făcute la popor, acesta îi răspunde trimițând alegători pentru Scupciva cea mare din partidele, care plăcute nu-i pot fi regelui. Din toate presemnele de până acum, în viitoarea Scupcină regele Milan nu va ave partisanii, sau dacă va ave, vor fi de tot puțini. Majoritatea însă va fi pe partea, care este dispusă a nu fi mulțumită cu cât a oferit regele în constituțiunea cea nouă, adică în proiect. Ea are de gând să mai ceară modificări.

Scim noi și scie cineva, unde se vor opri radicalii sârbesci cu modificările ce mai au de gând să le ceară?

Amenințarea cu o lovitură de stat, după-cum se colportează prin diarele maghiare, va duce și mai puțin la scop. Spre sfârșitul acesta, cum dice „P. Napló“, se cere virtute și armată. Atitudinea regelui în timpul din urmă nu tradează nici existența virtuții, nici siguranța în armată pentru toate eventualitățile.

Diarele maghiare, care de altă-dată erau bogate în încurajări pentru regele Milan, precum și în laude, încep

a da expresiune mâhnirii lor, că Sârbii ar fi atât de ingrați, ca se nu se mulțumească cu constituțiunea cea mai liberală de pe fața pământului.

Vorbele frumoase vor fi de foarte puțin folos practic pentru regele Milan, dacă majoritatea Scupcinei celei mari va stărui prelungă a nu fi mulțumită cu darul regesc. Ear' o întreprindere armată din partea austro-ungară, după-cum s'a scris de atâtea-ori și după-cum o dorește politica maghiară, ar pute înecura pe Austro-Ungaria într-un război, nu cu Sârbia, ci cu Rusia.

Situațiunea din Sârbia devine așadar' și pentru Austro-Ungaria mai complicată.

N'ar deveni, dacă monarhia n'ar sta în Bosnia și Hertegovina. Aceste două țări însă îngreunează pozițiunea monarhiei cu cât situațiunea se complică mai tare în Sârbia. Și eventualitatea nu este deloc exclusă, că în momentul, când Milan a pus totul în joc, ca se nu mai aibă ce mai pune, monarhia noastră va fi silită a intra în acțiune.

Urmările mai departe?

D-zeu le poate sci!

Vechituri.

Pentru-ce chiar despre vechituri?

Și pentru-ce nu despre lucruri nouă, despre lucruri, care fac mare și multă senzație între cei doritori de a sci multe, de a audi multe din cele-ce până acum nu au sciut și nici că au audiat?

Așa ar fi și ar trebui să fie, dacă noi Românii din regatul Ungariei nu ne-am afla în o luptă continuă cu ideile, de care sînt povățuiți compatrioții nostri și totodată stăpânii nostri maghiari.

Dacă frățietatea și bunăînțelegere ar exista și ar fi existat și până acum între noi și Maghiari, atunci cu adevărat publicistica română nu și-ar fi consumat aproape toate puterile sale numai pentru de a respinge nedreptele și neomenoasele atacuri îndreptate contra națiunii române.

Și e și adevărat, căci dacă vom lua dela început primei aparițiuni a diarului „Gazeta Transilvaniei“, dacă vom lua dela dl Gerge Baritiu și până în ziua de astăzi la învățătorul Ștefan Albu, vom vedea, că publiciștii români au fost foarte nesocotiți, ba aproape desconsiderați de către compatrioții nostri

maghiari. Și trebuie să ne mirăm, de unde atâtea și atâtea invective la adresa poporului român.

Sub pretext de „agitatori“ au fost judecați și osândiți toți publiciștii români. În multe rânduri ne-am pus întrebarea: de ce și pentru-ce? Adevăratul răspuns nu ni l'am putut da nici odată! Nu ni l'am putut da, căci cercând istoria, care este călauza noastră în toate împregiurările vieții noastre politice, întotdeauna am aflat adevărul pe partea noastră și numai pe partea noastră. Și cu toate acestea vechiul cântec, ruginitul cântec: „*bujtogatô*“ nu s'a șters, nu s'a dat uitării, nu a sburat din înfăbentații creeri ai compatrioților nostri. Ba ce e mai mult! Generațiuni de generațiuni până în ziua de astăzi meru s'au îndeletnicit cu sciința și fără sciință a-l adresa poporului român, blândului și îndelung răbdătorului popor român.

În câte rânduri nu ni s'au călcat casele noastre; în câte rânduri nu am fost expuși batjocurei nemeritate a câte unui perdevară unguraș! Și noi tot aceia am rămas cu paciența și suferințele noastre.

Toate acestea suferitu-le-am și le mai suferim, pentru-că le-am aflat de nisece vechituri urgisite și bune de a le pune în dosarul: „*Tine minte!*“

Să trecem preste această vechitură, dar' se nu o uităm!

Mai este un cântec răgușit; *büdös oláh!*

Strămoșii nostri l-au audiat, noi îl audim și poate îl vor mai audi și fiii nostri.

Puțin scrupul ne facem și din acest nemeritat termin. Lumea ne cunoaște; străinii din alte țări ne judecă și ne laudă; puțin ne mai pasă, și nici că ar mai trebui să vorbim de ușurata-tea, cu care ne tractează compatrioții nostri.

Toate ca toate, dar' când mai anii trecuți audeșem pe floarea poporului maghiar adresându-ne cântecul: „*O te büdös bocskor*“, am rămas uimiți de puținul sentiment ce-l are junimea maghiară față cu poporul nostru. Nu ne puteam da seamă, de unde atât de puțin tact, chiar dela aceia, care au cu timpul să pășească chiar în mijlocul poporului nostru? De unde i-se concede tinerimii maghiare a abusa de opinia română, care este talpa acestei țări și fără de care nimic nu se poate întempla în această țeară!?

Și earăși am ajuns la rezultatul, că tinerimea era provocată a nu da uitării ceea-ce a învățat dela părinți, moși

și strămoși. Trebuia adică ura și inimiciția să se continue, să se nutrească și înrădăcească în sinul tineretului maghiar (*magyar ifjusság*).

Și sînt bune câte una de aceste bătărării unguresci, deoare-ce își mai vin în fire și câte unii dintre Românii cu sentimente înzécite. Noi însă, care ne putem da seamă cu ușurătate despre tot ce este în stare a produce spiritul maghiar în timpuri de agitație, ne păstrăm bunul cumpăt.

Pentru noi Românii totuși este un câștig, deoare-ce am dobândit' pe mulți frați rătăciți.

Ne-am dat și cu cântecul „*O, te büdös bocskor*“ și este o vechitură a-l mai și aminti cetitorilor nostri.

Sînt vechituri lecțiile „de patriotism“ ce ni se dau. Vom și trece preste ele, lăsându-le pe seama celor-ce ni le dau și care nici că le înțeleg.

Este vechitură idea de stat maghiară. Noi nu o înțelegem în forma și tipul compatrioților nostri, căci pentru dînsii a ajuns un cult idololatră, ear' pentru noi un ce, despre care nu ne putem da seamă.

Vechitură este și apucătura diarului „*Kolozsvár*“, care prin articoli se încearcă a da lecții Românilor gr.-or., insinuând de eminenți patrioți pe frații lor români gr.-cat.

Aci așa, mâne va fi altmintrelea. Aci numai Românii gr.-or. trec în România, mâne se va susține, că numai Românii gr.-cat., bună-oară ca compatriotul și conaționalul nostru Radu.

Este o vechitură această apucătură. Între noi Românii de aici din Ardeal și Ungaria au trecut timpurile ce se se mai semne ură și ceartă confesională. Dacă s'ar încerca cineva să o facă aceasta, poate ar câștiga mai mult decât blam și rușine. Că sîntem aci desbinați în privința confesională chiar aici la noi acasă, este întrebare, că cum ne va afla viitorul!?

Am întreba totuși: Care dintre sectele religioase maghiare este mai patriotică? Diarul armeano-jidan ne va sci da răspunsul.

Aid, să dicem și noi: Catolicii maghiari sînt cei mai mari patrioți! Ca se o dicem aceasta avem puternice cuvinte și netăgăduite dovezi. Unde rămân acei fără confesiune religioasă? Unde rămân atunci perciunații fără pînteni?

Dar' ce?

Sînt vechituri, ear' a mai și aminti în aceste zile despre scisiuni reli-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Fapta omenească.

Scrieri adresate unui om tînăr.

VIII.

(Urmare).

Un alt amic al meu, unul dintre cei mai simpatici oameni, Hosanu, aci medic al băilor dela Graefenberg, îmi vorbia adese-ori despre sciințele medicale, despre oase și mușchi, despre vine și arterii, despre nervi și creeri, despre funcționarea organelor și despre constatările făcute de profesorul Rokitsanski în ceea-ce privește lucrarea organelor imbolnăvite.

Din lămuririle, pe care 'mi-le dăduse el, așa când stăteam de vorbă la o ceașcă de cafea, îmi rămăsese ca un fel de concluziune simțământul, că toată viața trupezască a omului se mișcă între marginile puse de stările numite tonic ori atonic, hipertrofic și atrofic.

Aceasta era idea fixă a mea.

Aveam o adevărată manie de a-mi explica toate lucrurile din stări tonice ori atonice, hipertrofice ori atrofile. Astfel profesorul meu Ihering, care-și făcea lecțiunile cu multă căldură și cu mult avânt, era pentru mine un om tonic și hipertrofic, ear' alt profesor al meu, Arndts, care vorbia foarte cuminte, dar' atât de monoton, încât te adormia cu vorba, era un om atonic și atrofic. Tot astfel era pentru mine și Kant.

De această idee fixă nu puteam scăpa nici odată, și mai ales serile, înainte de a adormi, mă frământam mereu în mine, ca să-mi explic cum se produce starea tonică și cum ceea-ce este tonic devine atonic.

Căci explicările, pe care 'mi-le făcuseră alții, nu mă mulțumiau și aveam în mine simțământul foarte supărător, că vorbesc prea adese-ori despre un lucru, pe care nu-l înțeleg.

În trupul omului, — 'mi-se dicea, — sînt, ca în trupul ori-și-cărui animal, patru feluri de organe: de nutrițiune, de reproducțiune, de mișcare și de senzațiune.

Aceste organe se împart în două grupe mari: cele de nutrițiune și cele de reproducțiune, pe care le găsim și la plante, fac prin lucrarea lor viața noastră vegetativă; cele de mișcare și cele de senzațiune, pe care nu le au decât animalele, fac viața noastră animalică.

Toate aceste organe au un fel de regulator al lucrării lor, sistemul nervos, nisece fire subțirele, care străbat ca un păienjenș prin tot trupul.

Sistemul nervos are și el două grupe mari. Nervii, care regulează lucrarea organelor vegetative, se întâlnesc toți în „*nervus vagus*“, un fel de țevă deșăartă, care trece preste partea de dinainte a gâtului spre creeri. Nervii, care regulează funcționarea organelor animalice, se întâlnesc în verigile din spinare, se înocăd aici și, formând astfel mедуva spinării, intră prin „*medulla oblongata*“ în creeri.

Creerii sînt deci centrul regulator al întregii vieți.

Cât pentru funcționarea organelor vegetative, ea se face fără de scirea noastră, fiindcă e foarte slabă comunicațiunea, prin „*nervus vagus*“, între creeri și nervii, care regulează lucrarea vegetativă.

Cât însă pentru lucrarea organelor animalice, ea se petrece cu scirea, ba chiar și cu voea noastră, fiindcă nervii, care o regulează, sînt în cea mai deplină comunicațiune cu creerii.

Nervii acestia sînt și ei de două feluri, aferenți și eferenți sau centrifugali și centripetali.

Cei centrifugali sau eferenți pleacă din creeri și se termină în mușchii organelor de mișcare.

Cei centripetali sau aferenți pleacă de pe suprafața corpului și se întâlnesc în creeri, unde unii intră direct, ear alții prin șira spinării.

Aceștia sînt deci organele, prin care creerii primesc impresiunile din lumea de afară, din care face parte și trupul nostru. Ei se termină în nisece „receptori“ foarte impresionabili, cum sînt ochiul, urechia ori nodulele de pe virful degetelor, care nu numai primesc, ci și măresc totodată înfuriirile lumii din afară.

Astfel se produce în nerv o „perturbațiune“, care înaintează crescînd spre creeri, ear' creerii perturbați concep senzațiunea și o proiectează în lumea din afară, unde s'a ivit înfuriirea, care a produs perturbațiunea.

Nervii acestia însă sînt în comunicațiune cu cei eferenți sau centrifugali, care pun în lucrare organele de mișcare. Astfel perturbațiunea, care s'a produs la virful degetului meu, în ochiul meu ori în urechia mea, merge crescînd până în creeri, ear' de aici se revarsă crescută în tot trupul, care se cutremură, se sgduie. Această mișcare convulsivă rezultată din o perturbațiune produsă în vre-un nerv aferent se numește acțiune reflexă.

Mișcările copiilor mici și plânsul lor, cele mai multe din mișcările nebunilor, strănutul, tusa și foarte multe alte mișcări, ba câte odată chiar și vorbele pe care le rostim, sînt acțiuni reflexe.

Bine! — am întrebat eu și pe unul și pe altul, — toate acestea sînt bune și frumoase: eu însă nu înțeleg, cum am ajuns eu să opresc propagarea perturbațiunii în întregul sistem nervos. De ce nu mai sînt mișcările mele, ca în copilăria mea, acțiuni reflexe, ci executate cu dinadins și potrivit cu intențiunile mele?

'Mi-s'a spus, că perturbațiunea ajunsă prin nervul centrifugal în mușchi se propagă în toate fibrele mușchiului, că mușchiul astfel perturbat se află într-o stare tonică, adică încordată, și că descordarea nu se poate face decât prin o descărcare de puteri, care e contracțiunea musculară mai mult ori mai puțin violentă, după-cum era și încordarea mai mare ori mai mică.

Aceasta o sciam și eu; voiam însă să știu, care anume e organul, prin care eu

stăpînesc sistemul meu nervos, fac distribuția perturbațiunilor după placul meu și produc stări tonice numai acolo, unde mie-mi vine la socoteală, astfel că nu mă cutremur, nu mă sgduiu, ci execut mișcări premeditate și potrivite cu scopurile, pe care le am în vedere.

Creerul — 'mi-s'a șis, — el e acest organ, fiindcă el e centrul regulator al întregii veșturi.

Nu-mi rămânea deci decât să văd ce este creerul, cum este el și care e lucrarea lui; așteptam deci cu o îndoită nerăbdare trecerea examenelor, pentru-ca să studiez cu tot dinadinsul funcționarea creerului.

Deocamdată mă miram numai, că oamenii, când dic „*Pe sufletul meu!*“ — nu pun mâna pe frunte, ci pe pept, sus de tot, deasupra inimii, pe unde trece „*marele simpatic*“, acel „*nervus vagus*“ atât de deșert, ca-și când acolo, ear' nu în creeri ar fi ei cu sufletul lor.

Tot acolo își pun mâna și când dic „*Eu am dreptate!*“; tot acolo se bat cu pumnul când strigă „*Dar' voesc eu!*“ Pe frunte se bat cu palma când fac vre-o „prostie“ ori se ating cu degetul când le vine vre-o „idee bună“.

Eu nu vreau să dic, iubite amice, că și aceasta e o „acțiune reflexă“, ci doresc numai să deștept în inima ta simțământul, că totdeauna când se opintesc să scie și să se convingă, omul ajunge în cele din urmă la îndeoli, fiindcă totdeauna scrutările îl duc la hotarul, preste care scirea și convingerea nu mai e cu puțință.

gioase înseamnă a întreprinde lupta cu morile de vânt!

Datorința noastră a fost numai ca să scoatem din viața vechiturilor a-cele cestiuni, pe care compatrioții nostri le cugetă de cele mai nouă și la auzul cărora inima le tresaltă, sentimentele li-se aprind și ved răul pe pământ.

Să-i lăsam dar' în pace să se odihnească pe vescejiții lauri, pe care dinșii îi cugetă deapănarea verii, ear' noi să veghem îmbărbătându-ne unii pe alții, de sine se înțelege, nesocotind ușurătatea minții și copilărească nedestoinicie maghiară.

Viitorul acestei patrii e chiar așa al nostru precum este și al Maghiarilor. Viitorul însă are să fie! Și va și fi, însă nou, de tot nou... scim noi „*per aspera ad astra*“.

Prezentele este învechit și din învechituri trăsească poporul maghiar. Noi sincer o mărturisim, că foarte mult ne doare de tristul prezente, pe care Maghiarii nu-l știu exploata în folosul nostru ca și în al lor.

Pentru-ce nu o fac aceasta?

Pentru-că trăse în idei vechi, despre care șicem noi: Sînt vechituri, d-lor!!

I. M.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 5 Decembrie st. v.

Proiectele de lege pentru contingentul de recruți pro 1889, după-cum află „Bud. Korr.“, nu vor fi prezentate parlamentelor din Austria și Ungaria, după-cum era usul în trecut, deja în Ianuarie, ci numai după-ce noua lege militară va fi votată și sancționată.

Despre raporturile dintre Austro-Ungaria și Rusia publică „Pol. Korr.“ următorul comunicat din Petersburg, care fără îndoială este inspirat:

„Ideia în timpul din urmă din nou apărută a apropiării și conlucrării Austro-Ungariei cu Rusia, a fost întimpinată cu răceală din partea cercurilor politice rusești. Rusia este în poziția de a renunța pe un timp nehotărît la planurile sale în Orient. Ea poate abdică pe timp îndelungat la rolul de conducător pe Peninsula-Balcenică și se poate mulțumi a nu recunoaște actuala stare de lucruri de acolo. Dar' ceea-ce nu poate nici decum este a renunța în mod irevocabil la pretențiunile sale relative la influența în Orient și cu deosebire nu poate renunța în favorul altei puteri la influența în țările, pe care dînsa le-a eliberat. De altă parte și Austro-Ungaria se silește în mod de sine înțeles a-și întări și lărgi influența sa în Orient. A renunța la aceste silințe ale sale ar fi pentru dînsa un atentat la cele mai vitale interese, dacă nu chiar la existența ei. Prin urmare nu există nici o basă practică, pe care s'ar pute înțelege aceste două puteri. Politicii serioși ai Rusiei de aceea nici nu-și fac închipuirea, că alianța triplă se va disolva încurcînd. Ei din contră își dic, că chiar și dacă din motive subordonate și în momente, când nu stau cestiuni mari internaționale la ordinea zilei, aliații ar ajunge în divergențe de păreri, tripla alianță își va căpăta întreaga ei putere în momentul, când oare-care pas al Rusiei sau Franciei i-ar inspira îngrijire în privința intereselor sale.“

Ear' îndoială e stricăciune sufletească, fiindcă cel-ce se deprinde cu neastîmpărul, pe care îndoile îl produc în suflet, își perde încetul cu încetul tot rostul „moral“ și ia în cele din urmă toate lucrurile, ba se ia chiar și pe sine însuși în zeflemea.

De aici superioritatea etică a credinței față cu știința, și eu n'am putut niciodată să-mi închipuiesc o „morală“ întemeiată pe idei și principii, ear' nu pe credințe nestrămutate, o „moralitate“ din convingere, ear' nu din simțiment, și totdeauna oamenii, care i-m-au vorbit prea adese-ori de ideile lor și de principiile lor, i-m-au făcut impresiunea, că sînt „înmîi răci“, cum dicte Eminescu, și nu i-m-au inspirat încredere, căci „ideile“ și „principiile“ sînt discutabile, deci se pot schimba, și numai simțimentele sincere sînt ceea-ce persistă în caracterul omeneș.

Porînd din idea mea fixă, eu puteam să răsotir toate principiile stabile de știință și toate ideile sublime. Căci dacă este adevărat, că starea tonică numai prin o descărcare de puteri poate să devină atonică, totul se poate înțelege ca „acțiune reflexă“.

Eu voesc, când anumite organe ale mele sînt în stare tonică, și ceea-ce voesc e, ca ele să ajungă în stare atonică: voirea mea nu e deci decât tendența organelor aflate în stare tonică de a ajunge la starea atonică, ear' fapta mea e acțiunea reflexă, prin care se produce acest rezultat.

Ce se întîmplă însă cu organele ajunse în starea atonică? Pot ele să rămână așa?

Afacerea ruso-persiană încă nu este terminată. Împregiurarea, că s'a conces navigațiunea internațională pe riul Harun, dar' mai ales că guvernul persian refușă a primi instalarea unui consul ruseș la Meșed, sînt considerate ca lucruri importante, care pot duce la un sfîrșit grav. Mai multe voci de presă se întreabă deja, că oare care va fi acest sfîrșit. Unii prevăd deja un conflict între Rusia și Persia, ear' alții se tem, că conflictul se va întîmpla între Rusia și Anglia, după-ce netăgăduit este, că influența engleză și mai ales stăruințele reprezentantului seu la Teheran sir Drumond-Wolff au adus cu sine schimbarea întîmplată în conduita Persiei față cu Rusia. De altă parte vine scirea, că cabinetul din Petersburg a revocat pe prințul Dolgoruki, și în legătură cu aceasta, că toată afacerea cu Persia este efectul unei intrigi, al cărei scop ar fi fost numai răsturnarea, respective revocarea prințului Dolgoruki în favorul altui diplomat necunoscut încă. După fața serioasă ce a luat afacerea din cestiune în presa europeană, nu putem pune mare pond pe scirea aceasta din urmă.

Din vestitul articol, prin care „Hamburger Korrespondent“ a reînceput cearta cu diarele rusești, publică „Pester Lloyd“ următorul extras:

Foia hamburg-iană combate aserțiunea unui organ din Moscova, că Germania sprijinesc politica austro-ungară pe Peninsula-Balcenică, ceea-ce învalvă o amenințare a păcii, și că la această spriginire s'a rezolvat după încheierea alianței. „Basa politice orientale a Austro-Ungariei o formează arangementele încheiate direct între Austria și Rusia după negocierile din Iulie 1876 până la Ianuarie 1877, pe când alianța între Germania și Austro-Ungaria s'a încheiat numai aproape trei ani după aceea, în urma amenințărilor directe din partea Rusiei. Este o mare inonestitate a face responsabilă pe Germania pentru o politică austro-ungară, care este a se deriva numai din arangementele independente ale Austriei cu Rusia de pe timpul războiului oriental. Foia rusească însă și cu ea toate acelea, care calomniază pe Germania, se înțelege odată, că astfel de răspîndiri neîntreprinse neadevărului pot aduce după sine publicarea tractatelor austro-ungare-rusești, pe care guvernul german sigur le cunoaște. Paciența germană, care a fost pusă de cătră presa rusească prin calomniările de ani de zile la o probă grea, se poate rupe în cele din urmă. Este de prevădut, că provocățiunile neîntreprinse, fie și numai în interesul adevărului istoric, vor duce la publicarea arangementelor austro-rusești, și ne mirăm numai, că aceasta nu s'a întîmplat deja.“

Din Paris se telegrafează, că în ședința sa dela 15 l. c. n. consiliul de miniștri a hotărît a prezenta camerei un proiect de lege, prin care scrutinul pe liste va fi desființat și introdusă eară alegerea personală. Nu s'a precizat însă timpul, în care acest proiect să fie pus înaintea camerei.

Cestiunea canalului de Panama a intrat într'un stadiu foarte posomorît. Emisiunea acțiunilor nouă n'a

reusit, comitetul administrativ a demisionat și a făcut singur propunerea, ca legislativa să numească persoanele, căror să se încredințeze licidarea. Consiliul de miniștri a hotărît însă a rămâne plîngă proiectul seu, de a se amîna plățile pe trei luni, și nu are de gînd să prezenteze alt proiect, care să ducă la o soluțiune precisă a lucrului. Este de observat, că fracțiunile republicane nu aprobă intervențiunea statului în trebile societății Panama.

Cestiunea țeranilor în România.

DI C. Dobrescu (Argeș).

(Urmare)

Mai plătesc țeranul pentru-ca să-i se asigure sănătatea. Unde sînt însă spitalele rurale, de care ni s'a vorbit atât de mult și pentru care s'au ținut atâtea discursuri strălucitoare? Unde sînt medicii de arondismente, de care earăși ni s'a vorbit și de care abia câte unul se găsește ca lucru rar prin județe? Unde sînt moștele ce se dic, că s'au înființat prin comune pentru a da ajutor țerancei române? Câte parale se cheltuesc din bugetul statului sau al comunei ori al județului pentru sănătatea țeranului? Ce vedem însă în orașe? Spitale, medici, tot ce trebuie, și unde și străinii profită de toate acestea, numai țeranul nu primesc nimic.

Țeranul român, de care vorbim necontenit, pe care îl văierăm și-l plîngem, și socialiști și radicali, și liberali și conservatori, tineri și bătrîni, de ani întregi, fără-ca din toate acestea să ese mare folos pentru dînsul, lucru, care mî indignează căci eu . . . (nu se aude.)

Lucrul, care m'a indignat, a fost, că cînd am cerut cuvîntul ca să vorbesc după d. Nădejde, am fost înălțat, așa precum am fost înălțat din toate acele 12 comisuni; nu dic, că prezența mea acolo putea însemna ceva, dar' duceam la țeranime o veste de cele-ce se petreceau în comisuni.

D-lor, am vîdut, că haina albă în mijlocul atîtor haine albastre este ca un punct, care se perde, am schimbat-o și am luat haina neagră, și din cauza aceasta poate dl Ionescu nu m'a zărit aci. — Să mî ierte dl Ionescu, că dic această ca o glumă.

D-lor, țeranul român din pricina muncii excesive, pe care o face cu femei și copii de dimineață pînă în meșul nopții, din pricina, că nu mîncă decît un codru de mîmăligă și de multe-ori la munca câmpului nu găsesc nici apă și sînt nevoiți să bee din mocirlă, din pricina atîtor miserii a ajuns ca nici talia să nu mai corespundă dimensiunii cerute pentru armată; din pricina acestui trai fericit sub un regim constituțional și a atîtor reforme, țeranul stă foarte rău.

D-lor, să-mi dați voe să iau o altă serie de fapte.

La 1876 vine la cărma statului partidul liberal, și prin un program, — am auzit dela Mazar-Pașă, — s'a răspîndit prin sate vestea îmbucurătoare, că o mulțime de îmbunătățiri și reforme se vor face pentru țerani.

Ei așteptau cu nerăbdare aceste îmbunătățiri, și înainte de a fi războiul, pe cînd era să treacă soldații Dunărea, li se dică de căpitani, că dacă ei vor căștiga biruința, are să li se de moșii, și ei voioși merg la luptă și curajul, pe care i-au arătat pe câmpul de bătăie, a spulberat cenușa uitării de pe numele nostru; ne-a regăsit titlul nostru glorios;

biruința curcanilor ne-a făcut din nou lumi cunoscuți! Cîta onoare și laude n'am cules pentru dînsii! Se întore acasă și așteptau să lise de moșii, fiindcă ei scieau, că în vechime domni țerei aveau dreptul să de pămînturi la țerani.

Ved, că se dă marelui lor căpitan 12 moșii, așteaptă și ei a doua și să lise de rîspata sîngelui, semnul de recunoștință al patriei, că au binemeritat dela dînsa; d-voastre sciți, că după fiecare biruință în vechime domnul țerei făcea o improprietăre, căci clasa răzazărilor era razimul tronului, era garanția materială a neafîrării naționale, deci în ziua, cînd această clasă a cădut sub apărarea străinului, din aceea și a cădut și tronul altui neam.

Ei au așteptat, dar' vîdura, că pe nicăiri și nimenea nu-și aduce aminte de dînsii; astfel, că dorobanțul român se vede astăzi ca și oare-cînd Belisar, întinde coiful cîșînd.

La 1878 se aduce un proiect de lege pentru improprietărea țeranilor, dar' pe cine a improprietărit? Toți aceia, care se chemau ciocoi din sate, au luat pămînt, ear' țeranii au fost înălțurați.

Se scie, că la 1864 oameni de prin orașe fără căpătăiu au dat navală prin sate și au luat pămînturi, ear' de țerani nimenea nu s'a îngrijit să le de partea cuvenită. Atunci, în acel virtegiu de luptă, atunci cînd asupra autorilor acestei reforme erau furtuni ridicate și cînd nici timpul, nici pedecile neînălțurate nu-i lăsară a-și duce la cap opera lor, ea rămase nevegătată la aplicarea sa și de aceea între alții, cărmări, preocupă, mahalagii au cuprins locurile sîtenilor și nici legea interpretativă din 1879 nu a putut stîrpi cu desăvîrșire această substituare.

Multe din înstrăinările sfărîmate prin lege au rămas de fapt în picioare, căci acei usurpatori de proprietate s'au înțeles cu unii primari să dețină încă locurile sub forma unor contracte de închiriere pe terminuri scurte, pe care autoritățile continuă a le legalisa încă și astăzi.

Eată rezultatele ce a dat și această lege

Ved ei, că încă odată sînt înșelați, vin cu petițiuni și se pun bine pe lîngă oamenii cărmuirii, pe lîngă deputați și senatori, pentru-ca să le de pămînt.

Se aduce în fine legea, prin care se hotărăse ca să li se de moșii în loturi mici. Dar' d-voastre sciți, că în acea lege s'a pus principiul solidarității, încât legea nu se poate aplica, cu toate acestea pînă s'a votat acea lege, fiecare deputat și senator, șiși colectivisti, au luat dela țerani bani, mulți bani. (Sensațiune.)

Voci: Numesce-i, numesce-i.

DI C. Dobrescu: Dlor, d-voastre sciți și nimenea nu va tăgădui, că în această țeară a fost tradițional obiceiul, ca aceia, care fac bine poporului, să primească un plocon, adică o gîină, un curcan, câteva ouă și altele. Acest obicei s'a transformat acum în bani și sînt mulți din camerele trecute, care au luat bani dela țerani. (Sensațiune.) Așadar țeranii au rămas cu banii luai și încă odată înșelați. Ei bine, nu puteau să mai aștepte și au venit cu petițiuni la București; dar' d-voastre veți fi auzit, că ei au fost întimpinați de gendarmi, care i-au luat la goană în spăngi și în ghionțuri; cînd ei veniau întemeiați pe un drept constituțional să reclame sub o formă pacinică, ear' nu revoluționară.

A trecut și acest timp nenorocit și li s'a dic să aștepte, că o să li se facă o lege.

Ei au așteptat, dar' au vîdut, că moșile, care erau făgăduite să li se vîndă lor în loturi mici, s'au vîndut în corpuri întregi tocmai la deputați și senatori, care le luase bani. (Mișcări.)

Voci: Numesce-i.

DI N. Ionescu: Spune nume, ca să nu dică, că defăimezi.

DI C. Dobrescu: După-ce țeranii s'au vîdut astfel defăcuți și înșelați, au început să se gîndească la alte mijloace pentru a pute eși din această stare de ticăloșie; și atunci s'a hotărît ca să ceară în arîndă acele moșii, dar' au fost respinși dela licitațiune și ei au vîdut cu mirare, cum moșii, care se arîndau mai înainte cu 10 mii lei, acum se urcă la 30 mii lei, fără-ca să fi avut pe ele nici o îmbunătățire, fiindcă locuri de pășune nu mai aveau, și într-o țeară ca a noastră, unde vitele sînt basa agriculturii, asemenea moșii în loc de a fi ridicate în valoare, ele sînt scădute, fiindcă nu mai produce pămîntul atîta cît producea: cî în loc de 85 la sută, acum produce numai 25 la sută, totuși arîndașii creșceau în număr mare; și se întreabau și ei bieții țerani: „Ce o mai fi însemnînd și aceasta?“

Căci, dlor, sciți foarte bine, că și în această țeară, ca și în toate țările, care sînt prea puțin înaintate în dezvoltarea științifică a agriculturii, cînd se ia cu arîndă o moșie sau cînd se cumpără de tot, nu se socotese pe valoarea intrinsecă a moșiei, ci pe numărul de brațe, și cu mirare am vîdut de multe-ori guverne, care în gazetele lor dicau:

„Sub noi a crescut și valoarea moșilor, de unde înainte era o mie, acum sînt două! Ei bine, dlor, care era cauza, că la licitație se punea în realitate nu moșia, ci numărul brațelor, pe țerani săraci. Asupra acestora, asupra muncii lor năvăliau noii arîndași, noii spoliatori, între care erau unii de nici nu scieau vorbi românește; căci nu cunosc, că ar exista vre-o lege, care să oprească asemenea persoane de a lua în arîndă, de a cumpăra moșii în țeara românească, acești flămîndișii venetici atîta au despoiat pe țerani, că i-au desperat și au grăbit și mai mult izbucnirea răscoalii deja înfîpte.“

Acum, dlor, să vî mai spun un lucru, care a contribuit la întăritarea și desnădejduirea țeranilor.

S'a întemplat de s'a ales la Mehedinți ca deputat al țeranilor fiul domnitorului Cuza. Această alegere a principelui Cuza a produs între țerani o veste de bucurie, căci țeranul în naivitatea lui crede tot ca înainte, că domnul poate tot în această țeară; că dela el a-tîrnă fericirea sau nefericirea țerei: deci dela el se aștepte mîntuirea. Ei au o legendă pentru Cuza-Vodă și apoi s'au mai gîsit ei oameni, care s'au dus între dînsii și le-au dic: că într-adevăr fiul lui Vodă-Cuza are să le de pămînt; ei în suferința lor au crezut aceasta și s'au aprins și mai mult, au devenit și mai nerăbdători și mai porniți. Dar' au vîdut însă, că principele Cuza refușă de a veni în cameră; au crezut earăși în desnădejde și s'au gîndit ce ar pute face? Așa era poporațiunea rurală în 1887 și 1888. Începe presa să protesteze energie, se fac întruniri, ajung jurnalele din opoziție să critice pe miniștrii de atunci pentru reaua voință pentru țerani, de a-și împlini odată făgăduințele date, și toate aceste proteste scrise în gazete, ajung pînă la sate, și trebuie să sciți, că acum la sate sînt mai mulți cărturari, care pot să citească gazetele, astfel, că spiritul țeranului nu mai puțin încă să aștepte în amîrșire dreptatea cerută de atîta timp. (Va urma.)

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“.

Șiria, în 30 Noemvrie v. 1888.

St. Domnule Redactor!

În Dumineca trecută s'a ținut aici alegerea de preot, care la primul termin, în luna lui Septemvrie a. c., a trebuit să se amîne din cauza intrigilor unor indivizi, care folosesc chiar casa lui Dumneșcu de scenă a scandalurilor și răsunărilor personale. De astădată alegerea a reusit după dorința poporenilor din Șiria: clericul Petran a intrunit 227, ear' pe un alt candidat au cădut 10 voturi.

Cifrele vorbesc limba cea mai elocventă; în fața lor înecată hula și minciuna, — și trebuie să ne bucurăm cu toții, că mai este în poporul nostru și în noi toți acea putere morală, ca să împedecăm intrarea corupțiunii în biserică și religiuine.

Românii și în special plugarii din Șiria au arătat și acum, că își cunosc interesele adevărate și, orientați asupra cestiunii, nu se lasă a fi seduși de minenea. Atunci, cînd inteligența apără interesele poporului, el merge cu dînsa, dar' cînd inteligența are interese deosebite, Șirienii merg cu puținii conducători, care le-au rămas credincioși, sau chiar ei singuri, dar' dela calea cea bună și dreaptă nu se abat nici odată. Au dovedit-o Șirienii aceasta în foarte multe rînduri prin fapte, care au pus în uimire pe toți privitorii obiectivi.

De unde iau eu pe acest mai mult? „Mi-l alcătuesc prin analogie din puținul, pe care i-mi-l dă lumea vîdută în aievea. Așa dic mulți dintre scrutații.

Mie nu-mi pasă; să fie și așa, deși unul din scrutații în adevăr geniali, Schopenhauer, caută un organ al visării, „Traumorgem“, cum eu căutam odinioară un organ al bunului cumpăt, care mîrginesc perturbățiunea nervoasă potrivit cu intențiunile mele. Vorba e, că alcătuirea se face tot în virtutea acțiunii reflexe, ear' analogia i-mi-o dau receptorii, care sînt aceiași. Acel mai mult din lumea mea visată dovedesc dela, că atunci, cînd dorm, și organismul meu vegetativ lucrează mai liber și cu mai multă vigoare, se produc în mine mișcări, care nu es la iveală și atunci cînd sînt treaz, și lumea mea visată e mai bogată și mai frumoasă, pentru-că și aceste mișcări se reflectează prin acțiune reflexă în receptorii dela capetele nervilor mei.

Nu este și nu poate fi întreaga mea viață visată decât reflectarea mișcărilor petrecute în mine însumi: ceea-ce vîd eu în visul meu sînt numai eu însumi cu veșturile mea, și în lumea mea visată în adevăr nu este decât eu sînt acela, care visează. Toate celelalte sînt vîdute „per speculum in aenigmat“, nisce ogîndiri ale enigmei, care sînt eu însumi.

Aceiași „per speculum in aenigmat“ ese la iveală în toate vedeniile aiurării, fie ele halucinațiuni, fie „a doua vedere“, fie urmări

ale stării așa numite hipnotice sau magnetice, fie visuri de somnambul, fie „inspirațiuni“: ceea-ce totdeauna vîd sînt eu însumi cu viața mea reflectată din receptorii dela capetele nervilor mei.

Cine va pute să-mi dovedească mie, că nu tot astfel e și lumea vîdută în aievea? De unde iau eu elementele spre a mî convinge, că pămîntul de sub picioarele mele, soarele de pe cer, luna și milioanele de stele nu sînt și ele numai „per speculum in aenigmat“, nisce reflectări ale mișcărilor din mine prin receptorii dela capetele nervilor mei?

Ceea-ce pentru mine este în adevăr sînt numai eu însumi. Aceasta l-a făcut pe Descartes să plece în cercetările lui filosofice din acel mare „*Cogito, ergo sum*“, care e singurul adevăr neresturnat.

Că sînt, acesta e lucru neîndoios; dar' cum sînt, aceasta e enigma, pe care numai reflectată prin receptorii mei o pot vedea. Numai atunci dar', cînd nu voi mai ave acesti receptori, adică după moartea mea, voi pute să mî vîd așa cum în adevăr sînt, „*sicut est*“.

Lumea sînt eu vîdut de mine însumi, și atîra de mine nimic nu este, nimic nu are ființă, ci totul este numai ogîndirea ființei mele: eu sînt Dumneșcu, care se vede pe sine însuși și se multiplică în infinit, pentru-că în infinit să se poată vedea însuși pe sine.

Eată, — iubite amice, — unde poate să ne ducă setea de a sci și de a ne convinge. (Va urma.)

Tot așa a fost și la alegerea din cestiune.

Dintre mulți concurenți ce s'au arătat la parochia vedușă, dl Petran prin prima sa cuvântare, ținută de pe amvonul bisericii cu permisiunea Il. Sale episcopului diecesan, a eucerit inimile alegătorilor; el a făcut asupra noastră o impresiune atât de puternică, încât toți am simțit, că acesta este alesul nostru. D-sa prelungă aceasta și prelungă alte calități bune are și o frumoasă pregătire. Dl Petran a absolvat cu foarte bun succes teologia din Arad, a absolvat facultatea filosofică în Budapesta și este de prezent aplicat ca profesor la gimnaziul român din Brașov.

Și totuși s'au găsit între noi unii, care în contra unui astfel de candidat se porneau ca o agitațiune puternică și sistematică. S'au folosit corupțiunile de toată categoria, s'a făcut presiune în toate părțile, s'au făcut intrigi de cele mai meschine forme, s'au răspândit minciuni defăimătoare, s'a zădărnicit chiar prima alegere, — dar' toate fără cel mai mic rezultat: Șirienii au dus în deplină voință lor, după cum arată cifrele de mai sus, cu o perseverență impunătoare și plină de demnitate. Onoare lor!

Onoare conducătorilor lor, care între nise impregiurări atât de grele au stat până la sfârșit neclintii lângă interesele creștinilor din comuna noastră, le-au fost povățuitori și păzitori plini de abnegațiune și înțelepciune. Acei conducători au fost și acum ca totdeauna: părintele Atanasie Mera și dl episcop Mitru Secula. Ori-câte merite s'și fi câștigat d-lor pentru prosperarea comunității noastre bisericești, nici unul nu se poate asemăna cu acel merit mare, că au ferit pe Șirieni de cursele ce li s'au pus cu multă energie în afacerea de față, — pentru care merit le vom fi totdeauna recunoscători.

Multe momente însemnate a avut acest mic episod al vieții noastre bisericești și naționale!

Poporul setos după progres dorește lumină, lumina din S. Scriptură, ear' inimicii lui se forțază a răspândi întunecul.

Ne-am convins și acum, ca de atâtea ori mai înainte, că de foarte mult de îndreptat este încă în societatea noastră.

Ne-am convins, că puținii dintre noi au puterea morală de a abdice în fața unei cauze vitale pentru națiune și biserică, de unele ambițiuni ori interese personale, de multe ori numai închipuite.

Îndreptare când și cum se va face?! Rolul principal în această cestiune îl are fără îndoială opiniunea publică. Până când nu se va forma și la noi Românii acest areopag suprem, înaintea căruia se fie siliți a se pleca toți aceia, care voesc a trăi în societatea românească, până atunci de îndreptare nu poate fi vorba.

Un alegător.

CRONICĂ.

Din cauza sfinteii sărbători de mănă numărul proxim al „Tribunei” va apăre numai Mercuri seara.

Dela Curte. Maiestatea Sa Monarchul a cumpărat mai multe tablouri dintre acelea, care au fost expuse în sala artiștilor din Budapesta în toamna aceasta. Tablourile sunt 10 la număr și anume: „Seghedinul va fi mai frumos”, de Greguss, „Psiche”, de Thau; „Batjocorirea lui Ius”, de Kardes; „Pe ter-murele lacului Platten”, de Brodsky; „Nun-țiu”, de Pataky; „Darul lui Irod”, de Tornaj; „Seară”, de Spány; „Veste bună”, de Tah; „Castru beduinic”, de Nadler; „Gelosul”, de Kemendy. — Principele de Coroană Rudolf a sosit pe neașteptate în 13 l. c. în Pojon, ca să inspecționeze școala de cadeti. După ameați clironomul a plecat îndărăt la Viena.

Numiri. Ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică a numit și întărit definitiv în postul său de profesor director la școala civilă din Bistrița pe Iosif Czvajna. — Ministerul r. u. de justiție a numit pe diurnistul dela jud. cerc. din Șimleu-Silvaniei Carol Szabó de cancelar la aceeași judecătore.

Transferare. Ministerul r. u. de justiție a transferat pe subnotarul dela jud. cerc. Aranyos-Maroth Dr. Zoltan Kemény în aceeași calitate la jud. cerc. din Macău.

Camera advocațională din Timișoara aduce la cunoștință, că s'au înscris în lista camerei următorii адвокати: Francisc Kis-halmi din Seghedin, Dr. Aurel Oprea din Bogsa, Dr. Iosif Görner din Lugoj, Dr. Bernardin Fuchs din Timișoara, în urmă Dr. Bogdan Davidovits. Din contră s'au șters din lista camerei: Dr. Maxim Rottmann, strămutându-și locuința din Timișoara la Neopanta, Iacob Gerle, fiind ales notar la trib. din Verșet. Mai departe numita cameră advocațională înconșcințează, că avocatul Francisc Cserepes și-a strămutat locuința și cancelaria din Vinga la Timișoara, în urmă, avocatul Atanasie Alexi, în urma sentenței Curiei reg. Nr. 290/sex. 1888, e suspendat dela practicare dreptului de advocat.

Statute aprobate. Ministerul r. u. de interne a provădit cu clausula de aprobare sub Nr. 80.467 a. c. statutele reuniunii gene-

rale ardelenesci a femeilor evang. din Măghe-rușul-săsesc.

Maghiarizare de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarea schimbare de nume: Iosif Grünin în „Gerő”.

Excelența Sa comandantul de corp FML. Antonie bar. de Szveteney s'a reîn-tors alaltăieri din călătoria sa de inspecțiune. Excelența Sa a plecat în 6 l. c. din Sibiu.

Necrolog. În internatul școalei civile de fete a „Asociațiunii transilvane” a răposat astăzi dimineață eleva Sofia David, fiica d-lui Candin David, proprietar de mine din Bucium-Isbita.

Învățător și păpușar. Era o vreme în Ungaria, când „dascălii” se alegeau prin licațiune: cel-ce cerea mai puțin leață era ales, ori se pricepea la dascălie ori nu. Aceste timpuri au trecut de mult, dar' din când în când se mai ivesc casuri de acestea prin Ungaria. În comuna Csögle, comitatul Veszprim, s'a făcut înconșcințarea din partea primăriei, că acela dintre săteni, care voesc să fie învățător în școala satului, să se însinue. S'au însinuat 4 inși: între dinșii un împletitor de ciorapi și un păpușar. Ca cel mai aplecat de a primi postul de învățător cu 10 fl. pe lună, păpușarul a intrat deja în funcțiune: Și ministrul regesc unguresc de culte scia de aceasta.

Sedința publică a academiei române. Vineri în 14 l. c. la ora 1 p. m. academia a ținut sedință publică. Dl V. Urechia a cetit: 1. Documente privitoare la Domnița Ruxandra și Cetatea-Neamului. 2. Despre documente autografe dela metropolitul Varlaam.

Echipament pentru dorobanți. Cetim în „Românul” din București: În viitorul buget al ministerului de război, se va prevedea o sumă mai mare pentru echipamentul armatei, căci o mare parte din dorobanți, — după-cum s'a observat la ultima concentrare pentru manevre, — aproape 11 mii, n'a avut cu ce se îmbrăca.

Desgropări pe Acropolis la Atena. Acestea au dat earăși la iveală prețioase obiecte de artă. Cele mai principale sunt părți dela mai multe statue colosale, care reconstituite formează două grupe minunate. Una din acestea reprezintă pe Hercule cum omoră pe deul mării, pe Triton. Ceealaltă grupă se compune din monstri mitici, la care partea de sus înfățișează capul unui om, ear' partea de jos reprezintă un șerpe. Aceste descoperiri sînt cele mai interesante din câte s'au făcut pe Acropolis. Ele se aseamănă în mare măsură cu figurile, care s'au găsit nu de mult sub ruinele vechiului templu Asos de lângă Troia. Execuțiunea precum și coloritul cel viu au deșteptat admirațiunea scrutarilor de antichități, care atribue sculptura secolului al 7-lea dinainte de Christos.

Victimă misiunii sale. Desemnătorul foii ilustrate din Londra, Graphic, dl Wake, care s'au dus și el cu expediția la Suakim, din ordinul șefului său, a perit în Africa. Daily Chronicle anunță, că la 25 Noemvrie, dl Wake, pe când lu-ra pe câmp la nise schițe, a fost lovit de un glonș și a murit a doua zi. La înmormântare a fost multă lume din cercurile militare.

POSTA ULTIMĂ.

Darmstadt, 16 Decemvrie n. Generalul de cavalerie austriac și tatăl ex-principelui bulgar Alexandru de Battenberg, prințul Alexandru de Hessen, a murit.

Torino, 16 Decemvrie n. Admiralul prinț Eugen de Savoya a murit la Carignon.

Belgrad, 16 Decemvrie n. Oficerii sârbesci sînt siliți a lua instrucțiune în limba rusească. Potidul lui Ristic se bucură de aceasta.

Paris, 16 Decemvrie n. După-ce camera a respins proiectul guvernului relativ la societatea canalului de Panama, este mai mult ca sigur, că aceasta va anunța faliment.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 17 Decemvrie n. Șeful de birou din ministerul de comerț, Kokan, a recunoscut plin de căință, că el a defraudat cele 42,000 fl., pe care a ținut, că i-a perdit, cu scopul ca să acopere deficitul din caselle puse sub administrația sa. Malversațiunile le-a continuat de ani de zile falsificând con-dicele de cassă.

Belgrad, 17 Decemvrie n. Din alegerile la Scupcina cunoscute până acum, 160 sînt favorabile radicalilor și 40 liberalilor.

Huedin, 17 Decemvrie n. L. Sombory (liberal) a fost ales în unanimitate deputat.

Bibliografie.

„Familia”. Apare odată pe săptămână în Oradea-mare. Anul XXIV. Nr. 49 dela 4 Decemvrie. Cuprinde: Ioan F. Negrutiu (cu fotografie). — La adapost, poezie de Smara. — Ciceron, schiță dramatică de N. A. Bogdan. — Lautarul, poezie de N. Scheletti. — Toarețe fete, c'a murit baba Cloanța, po-veste de I. P. Reteganul. — Beutorii de ether, de Dr. Al. Guérin. — Doine din Bănat, de Iuliana E. Iancovici. — Salon, Chiar la timp, de A. C. Domșa. — Bomboane. — Literatură și arte. — Teatră și musică. — Ce e nou? — Ghicitoră. — Posta Redacțiunii. — Călin-darul săptămânei.

„Fântâna Blandusiei”, revista literară și politică a d-lui Mihail Eminescu, va apăre Dumineca viitoare în București.

Au eșit de sub tipar următoarele scrieri: *Câteva cuvinte asupra taliei ipogastrie* și în particular la copă, tesă pentru doctorat în medicină și chirurgie, de Nicolae Marinescu, *Raport general asupra Pelagrei*, presen-tat ministrului român de interne de Dr. Sergiu.

Monopolul luminărilor de ceară, studiu social și economic cu un apendice, de Ghenadie al Rimnicului.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 23 Martie st. n. 1889 imobilele lui Ioan Méczáros (în Săian) de către tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 15 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui Mihail Végh (în Năduș) de către tribunalul reg. din Cluj.

— 8 Ianuarie st. n. 1889 imobilele lui George Kádár (în Halmagiul-mare) de către judecătoria cerc. din Boroș-Ineu.

— 23 Februarie st. n. 1889 imobilele lui Kirr de către tribunalul reg. din Brașov.

— 28 Martie st. n. 1889 imobilele lui Lupu Báló și Emeric Kovács (în Săian) de către tribunalul reg. din Chichinda-mare.

Edicte:

A se insinua pretenșiunile în 45 de zile: — la rămasul după Letiția Cribghiban (din Cușba) la tribunalul regesc din Bistrița;

— la rămasul după Petru Zlătar (din Zsebely) la tribunalul reg. din Timișoara;

— la rămasul după Moise Zeic (din Buiturul-Hunedoarei) la tribunalul regesc din Deva;

— la rămasul după Petru Bogdan la tri-bunalul reg. din Arad.

Concurs în provincii:

— Contra Martin Fried în Szeghalim. Conc. cms. E. Pallay; massa crt. Dr. Viliam Seiler. Term. de insin. 21 Februarie; proed. de licid. 16 Martie st. n. 1889.

Posturi vacante:

— Un post de magistru postal în Alsó-Bagod (ctf. Zala) prelungă 100 fl. cautiune; remunerațiune 180 fl., paușale 40 fl. și ca amanuare 16 fl. — A se adresa în trei sep-tămâni la autoritățile competente.

— Un post de conducător clasa a III-a de cărți funduare la tribunalul reg. din Fiume, cu salariu de 800 fl. și 200 fl. relut de cuartir. — A se adresa în două săptămâni la autori-tățile competente.

LOTERIE.

Tragera din 15 Decemvrie st. n.

Budapesta: 84 40 56 37 53.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 17 Decemvrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.1)	Diferența după prejudeț	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
727.9	-3.6	-4.8	-3.5 -14.9	S

Din țeară, 15 Decemvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempe-ratura Celsius	Vântul direcția și tăria
Budapesta	777	-12.7	— —
Sătmár	778	-15.0	— —
Cluj	776	-18.6	V 1
Orșova	776	-18.2	N 1
Timișoara	779	-18.0	NV 2
Arad	777	-10.7	SV 2
Panciova	777	-10.7	V 1

Sosiți în Sibiu.

La 16 și 17 Decemvrie n.

Hotel „Neurhrer”. Dürr, Ionik, Redl, M. Dietrichstein, comercianți din Viena. Dr. Frühbeck, advocat din Sebeșul-săsesc. Contele Pálfi, cu familia, din Sâmbătașu. Frații Herzfeld din București. D-na Freund din Brăila.

Hotel „Habermann”. Gavriil Roman, proprietar din Teuș. Petru Hedwig, ospătar din Brașov.

Hotel „Tunyogi”. Véd. Guttmann din Alba-Iulia.

Economie.

Furnisări. Direcțiunea căilor ferate r. u. de stat a exoris concurs cu oferte pe ziua de 4 Ianuarie 1889 pentru furnisarea de diferiți articli de fer și metal trebuincioși pentru căile ferate r. u. de stat. Informațiuni mai de-aproape se pot cere în scris dela camera comercială din Brașov.

— Direcțiunea budapestană a căilor fe-rate r. u. de stat a exoris concurs cu oferte pe ziua de 28 Decemvrie st. n. a. c. pentru furnisarea de diferite materiale. Este a se furnisa: stearin, luminări de ceară și de seau, săpunuri albe și negre, sēmēntă de lucernă, cleiu, oleuri ș. a. Camera comercială din Brașov la cerere dă informațiuni în scris ori orale în biroul camerei în oarele de oficiu.

Lloydul austro-ungar. În luna lui Octomvrie a. c. Lloydul austro-ungar a avut 846.075 fl. venit brut la 156.786 mile. În anul 1887 a avut venit brut în luna lui Octomvrie 919.723 fl. la 175.705 mile, așadar în luna lui Octomvrie a. c. Lloydul a avut mai puțin venit cu 73.648 fl. Venitele de circulațiune cu finea lunei lui Octomvrie 1888 au fost 6,288.944 fl. la 1,469.271 mile.

Agio în România. După-ce agiul a ajuns într-o vreme aproape al pari, a început earăși a crește, el variază acum între 4 și jumătate și 5 și jumătate. Sămbătă în 15 l. c. a fost o vreme când s'a ridicat la 6 la sută.

Vinuri române. În urma intervenirii consulilor României din Frankfurt la Main, Stuttgart și Rotterdam, ministerul de comerț a pus în vederea prefecților din județele vini-cole și camerelor de comerț, ca să aducă la cunoștința cultivatorilor de vii și să le înles-nească trimiterea la Frankfurt, Stuttgart și Rotterdam a mustrelor de vinuri din recolta anului trecut și anul curent.

Ministerul agriculturii a însărcinat pe directorul stațiunii agricole dela Herăstrău să facă analiza vinurilor din podgoriile dela Odobesci și Panciu. Această analiză se va trimite și consulilor români din străinătate.

În portul dela Galați altă-dată dom-nia în luna lui Noemvrie o activitate febrilă; cerealele erau mult căutate de teama apro-piatului înghet al Dunării. — Acum scăderi sur-prindătoare au produs o panică mai cu seamă printre speculanți, căci în 15—29 zile se per-duse la secări 1 leu la hecl. Causa acestor scăderi se datorează sindicatului american ce speculând asupra urcării, acăpărase aproape toată producțiunea; falimentul însă bătând la ușă, puse o parte în vânzare și astfel inun-dând piețele Europei, și trecend pericolul, noi am resimțit scăderile asupra prețului produc-tele noastre. Cu toate acestea nevoile mul-te hotărâri pe mulți speculanți și produc-tori a vinde câte o parte în prezența unei îmbunătățiri de preț la primăvară.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Balan și Tarca, comercianți de mărfuri de lână în Brăila. L. Wechsler și Stein, comercianți în Brăila. Carol Tatartzy, firmă comercială în Băile-Herculane. Iuliu Lunzer, comerciant în Viena. Iuliu M. Tamásy, comerciant în Dej. Eduard Tauschitz, comerciant în Gratz. Aloisiu Copriva, comerciant în Viena.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 29, 30 și 1 Decemvrie st. v. 1888.

L. Maris lui Fechner, grâu 4500 hect., 11.20 lei. Grozovici lui Negroponte, grâu 2000 hect., 10.52 1/2 lei. Sgardelli lui G. Mendl, grâu 2000 hect., 10.— lei. Sgardelli lui L. Dreyfuss, grâu 700 hect., 10.90 lei. Emberico lui Negroponte, grâu 700 hect., 9.10 lei. Sgardelli lui Galiatato, grâu 2700 hect., 8.85 lei. Grozovici lui Kirschen, grâu 3250 hect., 10.40 lei. Mersing lui Kirschen, grâu 2100 hect., 10.— lei. Cusoff lui Kirschen, grâu 3850 hect., 9.75 lei. Nicolaidi lui Feitler, secară 2000 hect., 5.30 lei. Casanova lui Feitler, secară 1050 hect., 5.40 lei. P. Davo lui Feitler, secară 1700 hect., 5.65 lei. Emberico lui Negroponte, ovės 3500 hect., 8.60 lei.

Agio 3.80 %.

Prețul mărfurilor.

Tărgul de rimători în Steinhilbrich. În 15 Decemvrie n. s'a notat: unguresci bătrâni gri 47.— cr. până 48.— cr. unguresci gri, tineri 46.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 48 1/2 cr. până 49 1/2 cr. ugori 48 1/2 cr. până 49.— cr., marfă țărănească, grea 46.— cr. până 48.— cr., de mijloc 46 1/2 cr. până 48.— cr., ușoară 46.— cr. până 48.— cr., românesci, de Bakony, gri — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci gri 47.— cr. până 48.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/4 cr., transito ușori 44 1/2 cr. până 46.— cr., îngrășați cu ghindă 46 1/2 cr. până 49.— cr. per 4/2 cempniti dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 15 Dec. 1888.

Săminte	Calitatea per hecl.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per hecl.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grâu	—	—	—	—
Bănățeneș, nou	—	7.70	7.90	—
Grâu dela Tisa	—	7.65	7.85	—
Grâu dela Pesta	—	7.70	7.90	—
Grâu de Alba-regală	—	7.70	7.85	—
Grâu de Bácska	—	7.70	7.85	—
Unguresc de Nord	—	7.55	7.75	—
Săminte, vechi ori noue	Soiul	Calitatea per hecl.	Prețul per 100 chilogr. dela până	
Secară	—	70—72	5.45	5.65
Orz	Nutret de vinars de bere	60—62	5.60	6.—
—	—	62—64	6.15	7.—
—	—	64—66	7.35	8.50
Ovės	—	39—41	5.15	5.6 1/2
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	5.10	5.15
—	de alt soi	78	5.05	5.10
Hrișcă	—	—	5.40	5.75
Marfă pe termen.	Grâu	de primă. de toam. Iul. Aug. Maiu-Iun. de toam. de primă.	7.84	7.35
—	Cucuruz	—	5.16	5.18
—	Ovės	—	5.58	5.60
Produce diverse	Soiu	Calitatea	Prețul	
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.—	66.—	
—	franceză	—	—	
—	italiană	—	—	
—	roșie	54.—	64.—	
Oleu de rap.	de la Pesta	37.50	38.—	
Oleu de in	dela țeară	60.—	60.50	
Unș. de pore	dela țeară	—	—	
Slănină	sfântată	49.50	50.—	
Seu	—	56.—	57.—	
Prune	—	30.50	31.50	
Lietar	din Bosnia, în buți	10.25	10.5 1/2	
—	din Săbia, în saci	16.50	16.75	
Nuci	slavon, non	16.—	16.25	
Gogoși	bănățeneș	12.—	22.—	
Miere	din Ungaria	—	—	
—	unguresci	—	—	
—	sârbesci	—	—	
—	brută	27.50	28.—	
—	galbină străcurată	33.50	34.—	
—	de Rosenau	116.—	117.—	
—	brut	16.50	17.—	
—	Drojdințe de spirt	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

din 17 Decemvrie st. n. 1888.

Hărto-monetă română Cump. 9.20 vând. 9.25
Lire turcesci „ 10.80 „ 10.85
Imperiali „ 9.80 „ 9.85
Ruble rusești „ 1.21 „ 1.22

Bursa de Budapesta

din 15 Decemvrie st. n. 1888.

Renta de aur ung. 6 1/2 % 101.25
„ „ hărto 5 1/2 % 92.75
Împrumutul căilor ferate ung. 144.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 98.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 117.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 104.—
Bonuri rurale ung. 104.—
„ „ cu cl. de sortare 104.—
„ „ bănățene-timigene 104.—
„ „ cu cl. de sortare 104.—
„ „ transilvane 104.—
„ „ croato-slavone 104.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 99.50
Împrumut cu premiu ung. 132.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 124.50
Renta de hărto austriacă 81.75
„ „ argint austriacă 82.40
„ „ aur austriacă 109.—
Losurile austr. din 1860 140.—
Acțiunile băncii austro-ungare 875.—
„ „ de credit ung. 802.75
„ „ austr. 804.—
Scrisuri fondare ale institut. de cred. și economii „Albina” 102.—
Argintul —
Galbeni împărătesci 5.77

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghețe

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai noue ghețe (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de ghețe bărbătești, femeiești și de băieți cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primește înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra neîntrecutei mele alifii de bățături și asupra excelentei alifii de degerături.

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

M. Bachholzky. Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

recomandă:

Comassările

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc. Revidat și complectat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română.

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Articulul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articulul de lege XXIII. din anul 1886.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articulul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalîn pécuarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Important pentru preoți

mare deposit de materii veritabile de lână pentru reverenți, asemenea brăuri de mătăsoasă roșii și albastre.

Magazin de confecțiune de lingierii, manufactură și ciorăpării

E. JEKIM

Sibiu, Piața-mare Nr. 1.

recomandă onor. public din loc și provincie **depostul seu nou** asortat în tot felul de materii pentru dame, **cachemiruri negre și colorate, atlasuri de lână pentru plapome, catifea neagră și colorată, mătăsoării, barocheturi** veritabile de spălat, **flanelluri, chiffoane și pânzării, oxforduri, materii pentru mobile și zwillh-uri, cărpe de earnă** în toate mărimile, **taille pentru dame de tricot și lână, paraplee, cravate, gulere și mangete** și multe alte articole în această ramură.

Trusouri se efectuează după comandă în timpul cel mai scurt, prelungă cele mai moderate prețuri.

Institutelor de fete cu internat li-se acorda favorul de 5% din prețurile fixate.

Comande din provincie se efectuează prin rambursă postală (*Posta-ulănevel*), ear' mărfuri neconvenabile se primesc franco îndărăt.

Pentru o cercetare cât de numeroasă se roagă cu toată stima:

E. JEKIM,

Piața-mare Nr. 1.

Confecțiune de lingierii

pentru domni, doamne și copii, manipulațiune proprie.